

РЕШЕНИЕ

№ 2077

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **624** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/ и е образувано по жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] против Решение № ПО9-152/23.12.2019 г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С 190022-023-0003604/06.12.2019г. издадено от Р. Н. - публичен изпълнител в Дирекция “Събиране” при ТД на НАП С..

Жалбоподателят оспорва решението и соченото постановление, като излага мотиви, че същите са незаконосъобразни. Счита, че обжалваното решение е постановено при грубо нарушаване на материалния закон и по-конкретно при липса на обезпечителна нужда, както и при липса на законово определените в чл. 121 от ДОПК предпоставки за налагане на обезпечението. Моли се да бъде отменено обжалваното решение и потвърденото с него постановление, като се отменят изцяло наложените обезпечителни мерки. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, чрез управителя си поддържа жалбата.

Ответникът - Директора на ТД на НАП С. не се явява, но в представено по делото становище оспорва изцяло жалбата като неоснователна. Счита, че процесното решение е законосъобразно и правилно, без твърдените от жалбоподателя пороци по чл. 146 от АПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

Във връзка с извършвана ревизия на [фирма] от ТД на НАП С. и след направен анализ на събраните доказателства било установено, че очаквания размер на задълженията на дружеството е 798 794.89лв.

Поради тази причина е направено искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки с № Р - 22002219004378-039-001/03.12.2019г.

С Постановление за налагане на ПОМ изх. № С190022-023-0003604/06.12.2019г. /л. 39/ от публичен изпълнител Р. Н., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК бил наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма] за сумата от 798 794.89лв.

Издаденото постановление било обжалвано в законоустановения срок пред Директора на ТД на НАП С., който със свое решение № ПО-152/23.12.2019 г. /л. 16/ е взел становище по въпроса и е потвърдил като законосъобразни посочените постановления. В цитираното решение се излагат подробни мотиви, както относно ревизионното производство чието начало било поставено със Заповед № Р-22002219004378-039-001/03.12.2019г. поради което се е пристъпило и към съответните мерки. Било установено, че при липсата на друго имущество от страна на дружеството жалбоподател, освен посочената банкова сметка в [фирма] и размера на публичните задължения, органът по приходите, извършващ ревизията е стигнал до обосноваван извод, че събирането на бъдещето задължение ще бъде затруднено. Още повече, че се касае за мерки, в защита на публичния интерес предприемани с цел гарантиране на държавата като бъдещ кредитор с публични везания.

Допълнително решението е мотивирано с факта, че целта на предварителните обезпечителни мерки е да се съхрани имуществото в патримониума на ревизираното лице и да му се отнеме възможността да се разпорежи с активите си, преди да е започнала процедура по принудителното им събиране, като при извършване на действия по предварително обезпечение, публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и че налагането на предварително обезпечение е с цел опасността удовлетворението на бъдещето вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено.

В конкретния случай в решението е упомената и възможността с която дружеството разполага по приложението на чл.199 и чл.229 ДОПК. Това е направено по повод на възражението на представляващия дружеството за невъзможност за осъществявяване на търговска дейност.

От правна страна.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице с надлежна легитимация, до компетентния да разгледа спора съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, при спазване на принципа за задължително оспорване на ПНОМ по административен ред. Оспорването е извършено в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК. От външна страна жалбата отговаря на изискванията на чл. 149 от ДОПК, приложими по силата на чл. 144, ал. 2 от същия кодекс. Същата е допустима за

разглеждане по същество.

По отношение основателността на оспорването същата се явява неоснователна.

Съгласно чл. 195, ал. 3 от ДОПК, обезпечителните мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител. Същото подлежи на оспорване по реда на чл. 197 от ДОПК. Разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок от получаването на жалбата. Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния вискател. В нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК са определени и условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка. При систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава извод, че предмет на съдебен контрол в производства от вида на настоящото са постановлението за налагане на обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност, изискването за писмена форма, спазване на процесуалните правила при издаването им, съответствието им с приложимите материалноправни разпоредби и съобразяване с целта на закона.

В случая Решение № ПО 152/23.12.2019г., е издадено от Директора на ТД на НАП – [населено място], тоест обжалваното решение е издадено от оправомощен орган, в пределите на неговата материална компетентност и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 от ДОПК 14-дневен срок. Решението е издадено в писмена форма, след обсъждане на наличните в преписката писмени доказателства и оплакванията на лицето, подало жалбата пред решаващия орган. Обжалваното по административен ред ПНОМ също е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП - [населено място] - л. 86-89 от делото, определена съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК и в рамките на правомощията му по чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Същото е издадено и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити. Видно от данните по преписката, при налагането на процесните обезпечителни мерки не са допуснати съществени нарушения на установените в чл. 202 от ДОПК процесуални правила.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, като обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено и има за цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето. От доказателствата по делото, безспорно се установява, че по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 6 от ДОПК са налице публични задължения на [фирма] в размер на 798 794.89 лева /каквато е стойността на запорираната с обжалваното постановление сума/, които представляват годни изпълнителни основания /чл. 209, ал. 2, т. 1 и т. 6 от ДОПК/.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, обезпечителната мярка може да бъде отменена, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува

изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на обезпечителни мерки по чл. 195, ал. 5 от ДОПК. В случая няма данни и не се твърди жалбоподателят да е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не е налице първата от посочените хипотези на закона, обуславяща отмяната на наложената обезпечителна мярка. Нуждата от налагане на обезпечителни мерки се определя съобразно размера на публичното задължение и на възможността в този си размер същото да се изпълни с разполагаемото имущество на длъжника. В настоящата хипотеза несъмнено, размерът на задълженията на дружеството, коментирания липса на данни за притежаване от него друго имущество обосновават извод за необезпеченост събирането на държавните вземания. Предвид изложеното, правилни са изводите на публичния изпълнител, че без налагане на обезпечения ще се затрудни събирането на установените задължения.

По изложените съображения съдът намира, че правилно и в съответствие с материалния закон, публичният изпълнител е приел, че са налице предпоставките по чл. 195, ал. 2 от ДОПК за налагане на процесната обезпечителна мярка. Жалбата на дружеството е неоснователна, и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и направеното своевременно искане от пълномощника на ответника ще следва жалбоподателят да бъде осъден да заплати направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] против Решение № ПО9-152/23.12.2019 г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С 190022-023-0003604/06.12.2019г. издадено от Р. Н. - публичен изпълнител в Дирекция “Събиране” при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] Териториална дирекция на НАП – [населено място], разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: